

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 2Tos/37/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4325010092
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 05. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Libantová Medvecká, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2025:4325010092.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubice Libantovej Medveckej PhD. a sudkýň JUDr. Ľubomíry Kubáňovej a JUDr. Lenky Formel Kováčovej, PhD., v trestnej veci odsúdeného A. B., pre pokračovací prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona a iné, o sťažnosti odsúdeného A. B. proti uzneseniu Okresného súdu Levice zo dňa 21.03.2025, sp. zn. 2PP/3/2025, na neverejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 07.05.2025, takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného A. B. z a m i e t a , pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Levice (ďalej len súd I. stupňa) podľa § 66 ods. 1 písm. a/, ods. 2 Tr. zák. zamietol návrh odsúdeného A. B. (ďalej len odsúdený) na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Komárno sp. zn. 4T/90/2023 zo dňa 18.01.2024 právoplatným dňa 18.01.2024 vo výmere 2 roky so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Súd I. stupňa v odôvodnení napadnutého uznesenia uviedol, že po vykonanom dokazovaní na verejnom zasadnutí zistil, že odsúdený splnil formálnu podmienku - výkon polovice uloženého trestu (dňa 11.09.2024), avšak nespĺnil ani jednu materiálnu podmienku, a to plnením povinností a správaním nepreukázal polepšenie a ani od neho nemožno očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

U odsúdeného neboli splnené materiálne podmienky podmieneného prepustenia v zmysle citovaného ustanovenia § 66 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. Ako to vyplýva z odpisu registra trestov, odsúdený sa opakovane dopúšťal trestnej činnosti, boli mu ukladané aj nepodmienečné tresty odňatia slobody. Okrem toho bol niekoľkokrát priestupkovo prejednávaný a sankcionovaný.

Pri posudzovaní splnenia materiálnych podmienok podmieneného odsúdenia vzhliadol aj na hodnotenie riaditeľa ÚVTOS Želiezovce z ktorého vyplývalo, že program zaobchádzania sa u odsúdeného neplní, v individuálnej práci s odsúdeným sa doposiaľ nepodarilo dosiahnuť významnejšie pozitívne zmeny v jeho hodnotovej orientácii, nariadené ochranné protitoxikomanické liečenie doposiaľ neabsolvoval (uložené Okresným súdom Nové Zámky sp. zn. 2T/7/2022), odsúdený sa páchania obdobnej trestnej činnosti dopúšťal opakovane, čo nepoukazuje na kritický postoj k jej páchaniu, pričom riziko recidívy je u neho stredné a resocializačná prognóza je menej priaznivá, ako aj o záver hodnotenia, podľa ktorého sa jeho podmienené prepustenie neodporúča.

S poukazom na predložené hodnotenie odsúdeného mal súd I. stupňa za to, že odsúdený plnením povinností a správaním sa počas výkonu trestu odňatia slobody nepreukázal polepšenie v takej miere, aby bolo možné konštatovať, že splnil podmienky na rozhodnutie o podmienenom prepustení. Zmysel podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby za dobré správanie, prípadne za dobrú prácu vo výkone trestu, bol páchatel' automaticky prepustený po odpykaní stanovenej

doby na slobodu, bez zreteľa na to, aká je prognóza jeho ďalšieho správania. Správanie odsúdeného vo výkone trestu sa musí hodnotiť v súvislosti s jeho charakterovými vlastnosťami, s motívmi a spôsobom vykonania činu, pretože len za tohto predpokladu možno posúdiť, či odsúdený vo výkone trestu dosiahol taký stupeň nápravy, že sa už zbavil práve tých charakterových vlastností a nesprávnych návykov, ktoré ho viedli ku spáchaniu trestnej činnosti, alebo ktoré okrem ostatných príčin aspoň prispeli k jeho rozhodnutiu spáchať trestný čin. Podmienečné prepustenie je na mieste len vtedy, keď vzhľadom na účel trestu a ďalšie významné okolnosti je odôvodnený predpoklad, že odsúdený povedie riadny život, a že pre spoločnosť tu nie je zvýšené riziko recidívy odsúdeného.

Na základe všetkých uvedených skutočností podľa názoru súdu I. stupňa nemožno od odsúdeného dôvodne očakávať, že by v prípade podmienečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody viedol riadny život počas skúšobnej doby, keďže v jeho prípade nie je páchanie trestnej činnosti len sporadickým vybočením zo spôsobu jeho života, naopak, odsúdený opakovane pácha trestnú činnosť. Odsúdený svojím konaním opakovane preukázal zjavnú neúctu k súdnym rozhodnutiam, ako aj k zákonom chráneným hodnotám, a to aj napriek osobnej skúsenosti s výkonom trestu odňatia slobody. Podľa názoru súdu I. stupňa je v prejednávanom prípade zrejmé, že ani predchádzajúca izolácia odsúdeného od spoločnosti spočívajúca vo výkone trestu odňatia slobody, nemala doposiaľ na neho dostatočný preventívny a výchovný účinok, a preto bude naďalej potrebné na neho pôsobiť výchovnými prostriedkami počas výkonu trestu odňatia slobody. S poukazom na uvedenú argumentáciu, deklarovaná snaha odsúdeného viesť riadny život, starať sa o rodinu a pracovať, nebola pre súd I. stupňa relevantnou skutočnosťou odôvodňujúcou iné rozhodnutie vo veci.

Súd I. stupňa skúmal aj možnosti podmienečného prepustenia v zmysle ustanovenia § 68 ods. 1 Tr. zák. s nariadením probačného dohľadu nad odsúdeným za súčasného ustanovenia primeraných obmedzení alebo povinností v zmysle § 51 ods. 3 a 4 Tr. zák. a mal za to, že ani uložené primerané obmedzenia či povinnosti by nedávali záruku, že odsúdený by po podmienečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody viedol riadny život, a to s poukazom na vyššie uvedené okolnosti, ako aj skutočnosti zistené o osobe odsúdeného, jeho resocializačnú prognózu, ktorá je menej priaznivá. V tomto smere zohráva významnú úlohu aj jeho život pred nastúpením do výkonu trestu, okolnosti spáchanej trestnej činnosti a opakované páchanie trestnej činnosti.

Z dôvodu nesplnenia materiálnych podmienok súd I. stupňa rozhodol tak, že návrh odsúdeného na jeho podmienečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietol.

Uvedené uznesenie, ihneď po jeho vyhlásení, sťažnosťou napadol odsúdený, pričom do termínu konania neverejného zasadnutia nadriadenému súdu nebolo doručené jej zdôvodnenie.

Krajský súd v Nitre, ako nadriadený súd, na základe riadne a včas podanej sťažnosti oprávnenou osobou podľa § 192 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce tomuto výroku a dospel k záveru, že sťažnosť nie je dôvodná.

Podľa § 66 ods. 1 Tr. zák., súd môže odsúdeného podmienečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a

a/ ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody,

b/ ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody,

c/ ak ide o osobu odsúdenú za zločin, ktorá nebola pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody; súd zároveň nariadi kontrolu technickými prostriedkami.

Podľa § 66 ods. 2 Tr. zák., pri rozhodovaní o podmienečnom prepustení súd prihliadne aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Krajský súd po preskúmaní výroku napadnutého uznesenia o zamietnutí návrhu odsúdeného na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ako aj konania jemu predchádzajúceho, konštatuje, že súd I. stupňa postupoval v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku, upravujúc spôsob vykonávania dokazovania na verejnom zasadnutí. V odôvodnení napadnutého uznesenia správne uviedol pri skúmaní podmienok na podmiennečné prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody, že tento splnil formálnu podmienku, keď vykonal polovicu uloženého trestu odňatia slobody. Preskúmaním spisového materiálu nadriadený súd zistil, že odsúdený bol rozsudkom Okresného súdu Komárno sp. zn. 4T/90/2023 zo dňa 18.01.2024, právoplatným dňa 18.01.2024, uznaný vinným pre pokračovací prečin domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. e/ Tr. zák. a pre pokračovací prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Tr. zák., za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 roky so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Lehotu na podmiennečné prepustenie mal splnenú dňom 11.09.2024, teda formálnu podmienku na podmiennečné prepustenie mal splnenú.

Súhlasne so súdom I. stupňa mal nadriadený súd za to, že odsúdený nespĺnil ani jednu z materiálnych podmienok na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, a to, že by počas výkonu trestu svojím správaním sa a plnením svojich povinností preukázal polepšenie, ako ani podmienku, že sa dá od odsúdeného očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Súd I. stupňa správne konštatoval, opierajúc sa o ust. § 66 ods. 1 Tr. zák. a o hodnotenie ústavu, že odsúdený sa opakovane dopustil páchania trestnej činnosti majetkovej povahy, čo nepoukazuje na kritický postoj k jej páchaniu, jeho prístup k plneniu programu zaobchádzania nie je v každej oblasti na požadovanej úrovni, resocializačná prognóza je menej priaznivá a riziko recidívy trestnej činnosti je stredné. Riaditeľ ústavu v závere hodnotenia neodporučil podmiennečné prepustenie odsúdeného.

Na tomto mieste odvolací súd len na potvrdenie správnosti uznesenia súdu I. stupňa dodáva, že inštitút podmiennečného prepustenia je inštitútom mimoriadnym, ktorý je možné využiť a aplikovať len za splnenia zákonom stanovených podmienok. Odsúdený nemá automaticky nárok na podmiennečné prepustenie. Zmyslom podmiennečného prepustenia nie je to, aby za dobré správanie prípadne za dobrú prácu vo výkone trestu odňatia slobody bol odsúdený automaticky prepustený po vykonaní stanovenej doby trestu. Podmiennečné prepustenie je na mieste v tom prípade, ak vzhľadom k účelu trestu a k ďalším okolnostiam, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnený predpoklad, že odsúdený na slobode povedie riadny život a že neexistuje pre spoločnosť príliš veľké riziko jeho recidívy. Pozitívna prognóza budúceho správania sa odsúdeného je nutným predpokladom pre rozhodnutie o podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody. Ako však vyplýva z hodnotenia ústavu, u odsúdeného práve táto resocializačná prognóza je nepriaznivá a preto bude potrebné, aby na splnenie účelu trestu vykonal celý trest odňatia slobody. Teda ak podmienkou podmiennečného prepustenia je, že odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukáže polepšenie, musí ísť pritom o známky skutočných zmien osobnosti odsúdeného, ktoré odôvodňujú nádej, že aj v budúcnosti bude viesť riadny život a toto od neho možno očakávať.

Súd I. stupňa tiež správne uviedol, že hoci je odsúdený vo výkone trestu odňatia slobody od 18.01.2024 (pričom začiatok výkonu trestu je od 11.09.2023, keďže do výkonu trestu odňatia slobody mu bol započítaný výkon väzby), vytvoril si priestor na uloženie iba jednej disciplinárnej odmeny, čo z celého kontextu hodnotenia, v ktorom bolo uvedené, že prístup odsúdeného k plneniu programu zaobchádzania nie je v každej oblasti na požadovanej úrovni, resocializačná prognóza je menej priaznivá a riziko recidívy trestnej činnosti je stredné, preto jednoznačne nemožno vyhodnotiť, že odsúdený preukázal také polepšenie, ktoré by bolo možné vyhodnotiť ako dôvodné na jeho podmiennečné prepustenie na mieste.

Vzhľadom na spáchanú trestnú činnosť má nadriadený súd za to, že náprava páchatel'a a celkové pozitívne pôsobenie na osobu odsúdeného je možné len počas jeho pobytu vo výkone trestu odňatia slobody, pričom podmiennečným prepustením odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody by nebol naplnený jeden zo základných účelov trestu, ktorým je ochrana spoločnosti pred páchatel'mi trestných činov. Podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody má význam len vtedy, ak vzhľadom na účel trestu a ďalšie okolnosti je odôvodnený predpoklad, že odsúdený bude viesť na slobode riadny život a viac sa nedostane do rozporu so zákonom.

Odsúdený mal dostatok možností preukázať zmenu svojho správania, avšak toto nevyužil, predchádzajúce odsúdenia nesplnili u neho zákonom predpokladaný účel a jeho správanie v podmienkach života na slobode je negatívne. V tomto smere nadriadený súd poukazuje na skutočnosť, že u odsúdeného je koniec výkonu uloženého trestu dňa 11.09.2025.

S poukazom na uvedené skutočnosti, i s prihliadnutím na hodnotenie riaditeľa ústavu na výkon trestu, v ktorom odsúdený trest odňatia slobody vykonáva, nadriadený súd po konštatovaní, že u odsúdeného nie je naplnená ani jedna z materiálnych podmienok, dospel k záveru, že bude potrebné, aby na odsúdeného naďalej pôsobili výchovné prostriedky počas výkonu trestu odňatia slobody v ústave na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, pretože vzhľadom na sklony odsúdeného k páchaniu trestnej činnosti, nie sú splnené podmienky na jeho podmienené prepustenie ani pri prípadnom súčasnom uložení skúšobnej doby s probačným dohľadom nad jeho správaním. Je nevyhnutné, aby odsúdený vykonal trest odňatia slobody v celkovej výmere tak, ako mu bol uložený odsudzujúcim rozhodnutím, aby tak mohol uložený trest naplniť svoj výchovný a preventívny účel.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por., nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

Na podklade vyššie uvedeného, keďže neboli zistené dôvody na zmenu napadnutého uznesenia, bola sťažnosť odsúdeného ako nedôvodná zamietnutá.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.